

Träna viltspår!

De allra flesta hundar tycker det är jättespännande med viltspårträning och fattar snabbt vad det handlar om. Hunden får arbeta med nosen och får mycket lön för mödan när den stolt kan trippa hemåt med en fin klöv i munnen. Viltspårträning är dessutom inte bara för nöjes skull, tränar man mycket kan hunden vara till ovärderlig hjälp om något skadat vilt behöver letas upp.

För att träna viltspår behöver man blod (helst från nöt), något som symboliserar viltet (rådjursklöv eller älgklöv), en flaska att portionera ut blodet i under spårläggningen (t ex en vattenflaska med ett hemmagjort litet hål i korken), snitslar så man kommer ihåg var spåret går och var eventuella vinklar är. Till hunden behöver man en lina, en spårsele eller ett brett halsband.

Första spåret

Om man har en hund som automatiskt inte är intresserad av vilt kan det vara bra att vänja den vid att klöven är riktigt skoj och spännande. Ta fram den ibland och lek lite med den tillsammans med hunden. Låt det inte bli långtråkigt bara, klöven ska förbli spännande och rolig.

Första spåret behöver inte vara särskilt långt, prova med ett som är ca 50 m och som går rakt fram utan vinklar. Markera gärna spårstarten genom att sparka upp lite av markförnan och skvätt lite av blodet i det uppsparkade området. Knyt fast klöven i ett snöre som du sedan knyter fast runt ena vristen eller runt midjan så att klöven hela tiden släpas efter dig när du blodar in spåret. Blodstänken avsätts med ca en meter inbördes avstånd. I början av spåret kan blodet droppas med lite tätare mellanrum. Lagg klöven lite undanskymt under någon grangren så att den inte syns uppenbart för hunden. Gå därefter ifrån spårslutet vinkelrätt från spårets riktning så att du inte korsar det på vägen tillbaka. Efter en timme ungefär är det dags att låta hunden gå spåret.

Ta för vana att alltid sätta på selen och linan vid spårstarten, inte tidigare. Det är hundens arbetskläder som den senare kommer att förknippa med spårarbetet. Låt hunden själv få undersöka spårstarten i lugn och ro, låt den få nosa, gräva eller smaka lite på blodet. Om inte hunden självmant tar spåret, visa med handen åt vilket håll den ska och uppmuntra den samtidigt.

Säg också det kommando du vill ha, t ex "spåra" eller "sök spår". Släpp ut linan så att hunden får arbeta själv utan drag och ryck från dig. Och prata inte i onödan, utan var lugn och upprepa kommandot när det behövs och ge uppmuntrande beröm då och då. När ni kommit fram till spårslutet och hunden visat dig att det ligger en klöv där, ge då mycket beröm och klappar och få hunden att förstå hur himla duktig den har varit. Vill man kan man förstärka det hela med godis eller favoriteleksaken. Kom ihåg att ta av selen och linan innan ni går tillbaka, arbetet är ju utfört och klart.

Gör det svårare

När du märker att hunden har fattat vad det handlar om kan du börja lägga längre spår och även lägga spåret i vinklar. Tänk på att snitsla noga där du gör vinklarna så

att du kan berömma jättemycket när hunden fixat en vinkel. Lagg spåret i varierande miljö, i skogen och på mer öppna ytor. Lite varierande terräng är inte fel det heller, upp och ner för branter och genom blötare och torrare mark är nyttigt för både dig och hunden! Vill man ge hunden mer utmaning kan man göra bloduppehåll på ca 10-15 meter. Då släpar man bara klöven efter sig. Markera start och början på bloduppehållet så du vet när du ska vara extra uppmärksam på hunden.

Givetvis blir det ju svårare för hunden ju längre spåret ligger. I början kan som sagt en timme räcka. Men en van viltspårhund ska definitivt klara 2-5 timmar och är man riktigt duktig ska spåret kunna ligga mellan 12-24 timmar.

Viltspårprov

Vill man testa sin hund och se hur duktig den är kan man anmäla sig till ett viltspårprov. Proven arrangeras av många specialklubbar, som t ex Svenska taxklubben eller Svenska spaniel- och retrieverklubben. Proven kan antingen benämnas ordinarie eller rörligt. På de ordinarie proven är datum, tid och plats bestämt i förväg, vilket kan underlätta planeringen. På de rörliga proven kan en provdag och plats bokas via specialklubben inom en viss period. Smålands taxklubb har t ex rörligt prov mellan 1 maj till 15 juni under 2006.

Provet delas in i två klasser, anlagsklass och öppen klass. Man börjar med anlagsklass och där kan man antingen få bedömningen godkänd eller icke godkänd. För att få vara med i öppen klass måste hunden ha fått bedömningen godkänd i anlagsklass. Under provet bedömer domaren hundens spårningsförmåga, arbetstempo, självständighet och skottprovning (endast i öppen klass). I öppen klass kan hunden få ett första, andra eller tredje pris. Tre förstapris innebär viltspårchampion.

Mycket pyssel ger lön för mödan!

Det är lite pyssligt att hålla på med viltspårträning, det ska villigt erkännas. Man ska åka ut till en lämplig skog att lägga spåret i, man ska ha med sig en massa snitslar, snöre att fästa klöven i och blodet ska först hållas över från burken med vid öppning till den lilla flaskan med väldigt liten öppning. Och det är slabbigt att gå och drälla ut blod längs spåret och släpa på en ofräsch rådjursklöv som kanske åkt in och ut ur frysen ett par gånger. När spåret väl är lagt är det bara till att vänta tills spåret har legat till sig ett par timmar och kanske det är dags för en liten fikapaus med träningskompisarna. Det är då, när mackorna ska fram, man inser att man också har halvt intorkat blod på händer, byxor och kängor och dessutom har man grejat med den där klöven...Men sen, när timmarna har gått och fikat ligger i magen och hunden kanske har fått en långpromenad eller fått träna lite annat, det är då spänningen stiger och man blir glad av att se hur hunden jobbar. Och när hunden nöjd trippar tillbaka till bilen med munnen full med rådjursklöv och svansen så högt upp det bara går, ja då är jobbet med förberedelserna inte så mycket att oja sig över längre och man börjar genast fundera över hur nästa spår ska läggas.

Lycka till med träningen!